

τεύχος 4 & 5

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2002
ΜΑΡΤΙΟΣ 2003

ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ

Τριμηνιαίο περιοδικό του
πολιτιστικού τμήματος της ΠΟΕ-ΔΟΥ

- οδοιπορικό στον ΠΟΝΤΟ
- πέρα από τα σύνορα ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ
- ελεύθερα θέματα ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
- στις στροφές της γλώσσας
- στους ανέμους της σκέψης
- πολιτιστικές & αθλητικές δραστηριότητες
- εκδηλώσεις

συνέντευξη:

Χρήστος Θηβαίος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Χρήστος Θηβαίος

Συνέντευξη στο Γιάννη Καλπούζο

“Όση φήμη κι αν έχει ένας άνθρωπος υγιής,
υγιώς και τη χρησιμοποιεί”

Η στήλη μας ξεκίνησε με τις συνεντεύξεις δύο καταξιωμένων δημιουργών με πολύχρονη θητεία στο χώρο τους, του Κώστα Βίρβου και του Κώστα Μουσελά. Σ' αυτό το τεύχος έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε έναν εκπρόσωπο της νέας γενιάς το στιχουργό, συνθέτη και ερμηνευτή με μια λέξη τον τραγουδοποιό Χρήστο Θηβαίο.

Ο Χρήστος Θηβαίος εμφανίζεται στην Ελληνική μουσική σκηνή με το συγκρότημα «Συνήθεις Υποπτοι» με πρώτη δισκογραφική δουλειά τις «Μέρες αδέσποτες» 1996 και ακολουθεί το single «ζωντανή ηχογράφηση στην ιερά οδό» 1998 με τον Γιώργο Νταλάρα. Την ίδια χρονιά τραγουδά στην τηλεοπτική σειρά «ο μεγάλος θυμός» το ομώνυμο τραγούδι και συμμετέχει στο δίσκο του Β. Γερμανού. Το 2000 ακολουθεί δεύτερος δίσκος με τους Συνήθεις Υποπτους «Είμαι αυτό που κυνηγάω». Στη συνέχεια ο Χρήστος Θηβαίος ακολουθεί τον προσωπικό του δρόμο με σημαντικές συνεργασίες (Χ. Αλεξίου, Ε. Αρβανιτάκη, Active member κλπ) οι οποίοι οδηγούν στον τελευταίο του δίσκο με το Θάνο Μικρούτσικο «Ο Άμλετ της Σελήνης».

«Μέρες αδέσποτες», «Βροχή μου», «Χορεύω» και πολλά άλλα τραγούδια του έχουμε σιγοψιθυρίσει όλοι μας. Τα τραγούδια του, οι χαμηλοί τόνοι του, η σεμνότητα του η αξία του και οι αξίες που υπηρετεί μας έφεραν κοντά του και στη μουσική σκηνή «Δίπλα στο ποτάμι» όπου έγινε η συνάντησή μας. Μαζί μου ο φίλος Κώστας Μπατοής ο οποίος βοηθούσε στην ηχογράφηση. Οι ερωτήσεις όσο και οι απαντήσεις ήρθαν αβίαστα, σε κλίμα φιλόξενο και με διάθεση να προσεγγίσουμε όσο γίνεται τη σκοτεινή πλευρά της σελήνης.

ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

Ο ΑΜΛΕΤ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

στίχοι:

Μάνος Ελευθερίου • Οδυσσέας Ιωάννου • Γιώργος Κακουλίδης
Κώστας Λαχάς • Τζένη Μαστοράκη • Κώστας Τριπολιτίης

ματα των ερμηνευτών ή με την αξία των τραγουδιών; Και ποια είναι η διαφορά μεταξύ του «Έλα και πιάσε με» που λέει η Τσαλιγοπούλου από το «Χαμένα» που λέει η Γαρμπή. Προσωπικά θεωρώ καλύτερο τραγούδι το δεύτερο.

Θεωρώ ότι πολλοί δημιουργοί του ποιοτικού χώρου στην αγωνία τους να προσεγγίσουν την αγορά, να έχουν μεγαλύτερη επιτυχία, κάνουν και στραβοπατήματα όπως με το «έλα και πιάσε με». Σε ό,τι με αφορά θεωρώ ότι δεν έχω κάνει και δεν θα κάνω ούτε στο μέλλον παρόμοια στραβοπατήματα. Σε κάθε όμως περίπτωση βλέπω με επιείκειά αυτά τα φαινόμενα και με την ελπίδα ότι ο χρόνος θα επαναφέρει στο ισχυρό τραγούδι τους δημιουργούς τους.

■ Σε μια συνέντευξη του στο «Δίφωνο» ο Δ. Μπτροπάνος έχει πει: « Όλοι εμείς (οι σημερινοί τραγουδιστές) αν μαζευτούμε ούτε μια τρίχα απ' τα του Καζαντζίδη δεν κάνουμε». Τι λέτε;

Όχι δε συμφωνώ με το Δ. Μπτροπάνο. Θεωρώ κατ' αρχήν ότι και ο ίδιος είναι ένας εξαιρετικά μεγάλος τραγουδιστής. Από την άλλη πλευρά όσο μεγάλη φωνή κι αν ήταν ο Στέλιος Καζαντζίδης δυστυχώς το ρεπερτόριο το οποίο θυμάμαι και μπορώ να σεβαστώ είναι πολύ μικρό. Φοβερή φωνή αλλά το τραγούδι δεν είναι μόνο αυτό, είναι ένα σύνολο πραγμάτων.

■ Πώς γράφετε; Περιμένετε τη συναισθηματική φόρτιση;

Γράφω σχεδόν σε καθημερινή βάση κείμενα και σκέψεις. Μέσα από 'κει αντλώ ιδέες οι οποίες γεννούν τους στίχους των τραγουδιών. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να αρχίσω από τη μουσική και να πλέξω μετά το στίχο. Αν δεν ακούσω δεν συνθέτω, αν δεν διαβάσω δεν γράφω, αυτό είναι κανόνας, με την έννοια ότι επιδιώκω να βρεθώ σ' αυτήν την ατμόσφαιρα και τη συγκίνηση η οποία θα λειτουργήσει ως αφορμή και εφαλτήριο να γεννηθεί η νέα ιδέα.

■ Η ιδιότητα σας του τραγουδοποιού γίνεται ένα με τον άνθρωπο Χρήστο Θηβαίο; Κι αν θέλετε απαντήστε μου σ' αυτό σε συνάρτηση με το γεγονός της ευρύτερης ταύτισης των ιδιοτήτων με τα πρόσωπα τα οποία τις φέρουν και βέβαια περιπτώσεων

εταιρίες, ο κόσμος όλοι έχουμε το μερίδιο ευθύνης σε ό,τι συμβαίνει.

Ένας κόσμος ο οποίος «εκπαιδύεται», του μαθαίνουν δηλαδή τι να του αρέσει, πόσες πιθανότητες έχει να δει την άλλη άποψη, τον άλλο δρόμο, το δικό σας δρόμο;

Οι πιθανότητες όσο και αν φαίνονται λίγες υπάρχουν και εκείνο το οποίο κάνω εγώ είναι να τις διευρύνω γυρίζοντας την Ελλάδα και χτυπώντας πόρτα-πόρτα κατά κάποιον τρόπο για να φτάσουν στ' αυτιά του κόσμου τα τραγούδια που υποστηρίζω. Χρειάζεται δηλαδή προσπάθεια για να φτάσουν τα μηνύματα στον κόσμο. Εν τέλει αξίζει να πολεμάς και για τους λίγους.

Η φήμη τρώει την τέχνη;

Θα χρησιμοποιήσω με τη σειρά μου μια φράση του Ν. Καρούζου «Η δόξα είναι για τους κληνίηρες του πνεύματος». Πιστεύω όμως πως όση φήμη κι αν έχει ένας άνθρωπος υγιής, υγιώς και τη χρησιμοποιεί.

Ξεκινήσατε ως συγκρότημα «Συνήθεις Ύποπτοι» με τους Αλέκο Βασιλάτο, Τάσο Λώλη και Βασίλη Βασιλάτο. Στη συνέχεια ήρθε η προσωπική πορεία αλλά και συνεργασίες με το Γ. Νταλάρα, το Θ. Μικρούτσικο κ.α.. Ήταν δύσκολος ο δρόμος;

Για να είμαι ειλικρινής δεν ήταν, με την έννοια ότι πίστευα τόσο πολύ σ' αυτό που έκανα από την αρχή και αυτό μου έδωσε δύναμη να προστατέψω τη δουλειά μου και να παλέψω γι' αυτήν. Σημασία έχει πόσο πείσμα, πόσο υπομονετικός και πόσο επίμονος είσαι όταν βλέπεις τις δυσκολίες και πόσο μελετάς.

Αρχίσατε όμως κολλώντας τις αφίσες των συναυλιών μόνοι σας!

Ναι είναι αλήθεια. Το έκανα προσωπικά εγώ με τον Άγγελο το Σφακιανάκη. Αυτό όμως έχει και τη γοητεία του, αρκεί να πιστεύεις σ' αυτό που κάνεις. Άλλωστε όλα πια τα βλέπω με την απόσταση του χρόνου, ο οποίος απαλύνει και εξωραΐζει τις όποιες δυσκολίες αντιμετώπισα.

Ο ΑΜΛΕΤ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ είναι η τελευταία σας δισκογραφική δουλειά, πείτε μας λίγα λόγια.

Ένας δίσκος σε στίχους του Μ. Ελευθερίου, Ο. Ιωάννου, Γ. Κακουλίδη, Κ. Λαχά, Τζ. Μαστοράκη και Κ. Τριπολίτη και σε μουσική του Θάνου Μικρούτσικου απ' τον οποίο ξεκίνησε η ιδέα. Όταν άρχισε η συνεργασία μου με το

Θάνο δεν ήταν δεδομένο ότι θα τραγουδίσω τραγούδια του. Μάλιστα κι ενώ συνεργαζόμαστε σε συναυλίες και μου είχε προτείνει να ερμηνεύσω τραγούδια του τον ρώτησα «Θάνο πραγματικά θέλεις να κάνουμε δίσκο μαζί;». Ήταν πολύ μεγάλη τιμή για μένα και ήρθε ως αποτέλεσμα συνεργασίας και σύντηξης επί σκηνής, λιώσαμε δύο μέταλλα και φτιάξαμε ένα πιο δυνατό κι αυτό ο Θάνος ήθελε να το αποτυπώσει σε δίσκο με τη δική μου ερμηνεία. Ήταν ένα δύσκολο πόνημα και χρειάστηκε να μελετήσω τα έργα όλων των δημιουργών, όχι μόνο του δίσκου, λέω για το σύνολο του έργου τους ώστε να μπορέσω να τους αγγίξω.

Ένας από τους συντελεστές του δίσκου είναι ο Κώστας Τριπολίτης, ο οποίος ενώ γράφει ποιήματα και είναι ομολογουμένως πολύ αξιόλογος στη γραφή του, ποτέ δεν τα έχει εκδώσει. Πως το σχολιάζετε;

Επειδή αγαπάω πάρα πολύ τη δουλειά του Κώστα Τριπολίτη κατά κάποιο τρόπο με στεναχωρεί γιατί δεν έχω την ευκαιρία να διαβάσω το σύνολο του έργου του. Τώρα αν εκείνος επιλέγει αυτή τη στάση ασπάζομαι τη θέληση του.

Επόμενα σχέδια;

Αυτόν τον καιρό κάνω και θα συνεχίσω ως τον Απρίλιο σε όλη την Ελλάδα εμφανίσεις με την Emilia Ottaviano μια εξαιρετική τραγουδίστρια της Κάτω Ιταλίας. Με την ευκαιρία να αναφέρω τους συνεργάτες μου στις κιθάρες η Βάσω Δημητρίου, στα τύμπανα ο Στ. Λογοθέτης, στο μπάσο ο Β. Κοντόπουλος, στα πνευστά ο Χρ. Πολυδώρος στον ήχο ο Γ. Κορές και στα φώτα ο Π. Μαθιέλης, με τους οποίους είμαστε όλοι μια ομάδα. Δισκογραφικά ετοιμάζω τα καινούργια μου τραγούδια και ο δίσκος πιστεύω ότι θα κυκλοφορήσει το Φθινόπωρο.

Έχετε ένα γιο δύο ετών αν δεν κάνω λάθος, πόσο δύσκολο είναι να δίνεται και να συνδυάζει κανείς το τραγούδι με την οικογένεια;

Δεν είναι δύσκολο γιατί τα λατρεύω και τα δύο εξ' ίσου.

Σπουδάσατε στη φιλοσοφική σχολή της Μπολόνιας με καθηγητή τον Ουμπέρτο Έκο.

Πρόκειται για έναν εξαιρετικό άνθρωπο, μεταδοτικό καθηγητή και τον εκτιμώ αφάνταστα ως επιστήμονα και συγγραφέα. Θα σας διηγηθώ ένα περιστατικό. Όταν ήμουν στο πρώτο έτος και είχα επιλέξει το μάθημα της σημειολογίας δεν ήξερα ακόμα καλά τα Ιταλικά και πήγα και βρήκα τον Έκο. Του ζήτησα να με συμβουλευσει για

μια παράλληλη βιβλιογραφία ώστε να μπορώ να παρακολουθώ και να μπω βαθύτερα στο νόημα αυτής της νεοσούστατης επιστήμης. Λοιπόν, στο επόμενο μάθημα μπαίνοντας στην αίθουσα είπε απευθυνόμενος στους συμφοιτητές μου «Θέλω να σεβαστούμε το γεγονός ότι υπάρχει κάποιος μεταξύ μας ο οποίος δεν μπορεί ακόμη να χειριστεί τόσο καλά την ιταλική γλώσσα και επειδή έχει τόση διάθεση για γνώση σας παρακαλώ να μου επιτρέψετε να μιλάω πιο αργά όταν κάνω το μάθημα».

Συnergάζεστε με την Emilia Ottaviano, από το ελληνόφωνο συγκρότημα της Κάτω Ιταλίας Chetonia. Πείτε μας για τη συνεργασία αλλά και κάτι για τον ελληνισμό της Κάτω Ιταλίας;

Σίγουρα δεν είμαι ο πλέον αρμόδιος να μιλήσω για τον ελληνισμό της Κάτω Ιταλίας. Έχω δει διάφορα χωριά το Ασπρομόντε, το Οστούνι, τον Τάραντα κ.α.. Σίγουρα διατηρούν μια γλώσσα ελληνοπρεπή και είναι προς τιμήν τους. Είναι πολύ ποιητική και ενδιαφέρουσα γλώσσα. Στο πρόγραμμα τραγουδάω κι ένα ελληνόφωνο τραγούδι το «Καλνύφτα» και συγκινούμαι κάθε φορά που ερμηνεύω τους στίχους του.

Την Emilia τη γνώρισα εδώ σε μια συναυλία των Chetonia. Εξεπλάγηνκα από την προσωπικότητα και τη δύναμη της φωνής της και στο δεύτερο δίσκο με τους «Συνήθεις Ύποπτους» και στο τραγούδι «Γυναίκα» θέλησα η φωνή που απαντάει σ' αυτούς τους στίχους να είναι της Emilia Ottaviano, δεν ήθελα άλλη φωνή.

Σας ευχαριστώ

Και εγώ σας ευχαριστώ και να σας δώσω συγχαρητήρια για τις εξαιρετικές ερωτήσεις σας.

Η ορχήστρα άρχισε την πρόβα. Αργότερα οι φίλοι του Χρήστου Θηβαίου θα είχαν την ευκαιρία ν' ακούσουν τα τραγούδια του «Μέρες Αδέσποτες», «Γυναίκα», «Βροχή μου», «Ο γορίλας», «Κόκκινο Θολό Φεγγάρι», «Χορεύω», «Θα 'θελα να 'σουν εδώ», «Ξημέρωμα στην Εθνική», και τραγούδια από τον τελευταίο του δίσκο «Ο ΑΜΛΕΤ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ». Εμείς δυστυχώς αποχωρήσαμε παρά την ευγενική του πρόσκληση να μείνουμε και να παρακολουθήσουμε το πρόγραμμα.